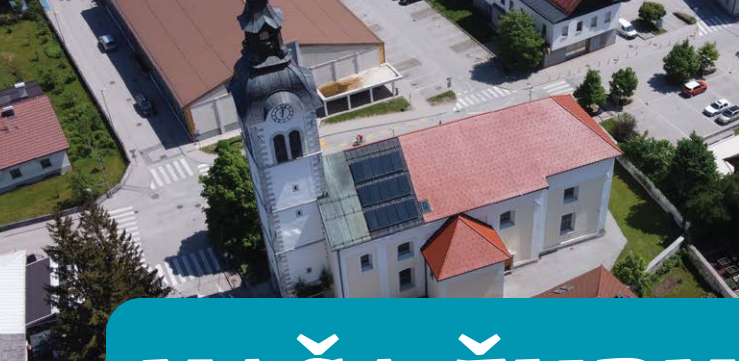

NAŠA ŽUPNIJA

Glasilo župnije sv. Martina, Ig

LETO XXXVI
OKTOBER 2026
ŠTEVILKA 9

MOLITEV – DIH NAŠEGA ODNOSA Z BOGOM

Pred nami je mesec oktober, ki nas vabi, da v vsakdanjem življenju znova najdemo čas za molitev. Molitev ni prošnja, naj Bog uredi stvari po naših željah, ampak je predvsem srečanje in pogovor z njim: privzdigovanje srca k Bogu, ki nas pozna in nas spremlja. V molitvi se učimo poslušati, se zahvaljevati, prositi odpuščanja in mu izročati svoje skrbi.

Molitev potrebujemo, ker sami ne zmoremo vsega. Ko se ustavimo pred Bogom, mu odpremo vrata svojega srca in dovolimo, da nas njegova milost krepi ter vodi. Molitev nam ne obljublja, da bo vsaka težava takoj izginila, pomaga pa nam, da v preizkušnjah ne ostanemo sami in da iščemo pot dobrega.

Ni treba, da so naše molitve vedno dolge ali popolne. Lahko so preproste besede, tih trenutek v cerkvi, skupna družinska molitev ali desetka rožnega venca. Pomembno je, da Bogu namenimo čas in se k njemu vračamo z zaupanjem in vztrajnostjo. Tudi kadar ne najdemo pravih besed, lahko pred njim preprosto ostanemo; molitev se začne v iskrenem srcu.

Naj bo oktober priložnost, da v družinah, župniji in osebni molitvi znova odkrijemo, kako dragoceno je biti z Bogom. Vzemimo si vsak dan vsaj nekaj trenutkov za molitev in vanjo vključimo tudi ljudi, ki so osamljeni, bolni ali v stiski. Tako bo molitev postala ne le prošnja za naše potrebe, ampak tudi izraz ljubezni do bližnjih in pot, po kateri Bog oblikuje naše srce.

Janez Pavel Šuštar, župnik

PRIČEVANJA SVETNIKOV O ROŽNEM VENCU

V času, ko je sveti Dominik oznanjal evangelij med albižani, je videl, kako se ljudje oddaljujejo od vere in kako težko je spreobrniti tiste, ki so postali zakrknjeni v svojih zmotah. Njihovi grehi in odpor do resnice so ga tako boleli, da se je umaknil v gozd blizu Toulousea. Tam je tri dni in tri noči neprestano molil. Jokala je njegova duša, njegovo telo pa je bilo izčrpano od pokore. Prosil je Boga za usmiljenje nad grešniki in za njihovo spreobrnjenje. Tedaj se mu je prikazala Presveta Devica Marija, spremljana s tremi angeli. Pogledala ga je in ga vprašala: **»Dragi Dominik, ali veš, katero orožje želi Presveta Trojica uporabiti za prenovo sveta?«** Dominik ji je odgovoril: **»O, moja Gospa, ti to veš veliko bolje kakor jaz, kajti poleg tvojega Sina Jezusa Kristusa si bila vedno glavno orodje našega odrešenja.«** Marija mu je tedaj razodela: **»Želim, da veš, da je v tej vrsti boja glavno orožje vedno bil Angelski psalter, ki je temeljni kamen Nove zaveze. Če želiš doseči te zakrknjene duše in jih pridobiti za Boga, pridigaj moj psalter.«** Dominik je bil po teh besedah potolažen. Njegovo srce se je ponovno napolnilo z gorečnostjo. Vstal je in se takoj odpravil oznanjati o moči rožnega venca. Pozneje je

bilo sv. Dominiku po istem izročilu razodeto še nekaj pomembnega. Marija naj bi mu pojasnila, zakaj njegove prejšnje pridige niso obrodile sadov, kakršnih je pričakoval. Primerjala je njegovo oznanjevanje z zemljo, ki ni bila deležna dežja. Povedala mu je, da se pred dajanjem zdravila bolniku najprej pripravi bolnikovo srce in da morajo duhovniki pred ostrim grajanjem greha v ljudeh najprej vzbuditi ljubezen do molitve. Nato naj bi mu naročila: **»Ko pridigaš, spodbujaj ljudi, naj molijo moj rožni venec; tedaj bodo tvoje besede obrodile veliko sadov za duše.«** Dominik je to naročilo vzel zelo resno in pridigal povsod, kamor ga je poslala Cerkev.

Po tradicionalnem izročilu, ki ga je zapisal sv. Ludvik Marija Grignon de Montfort v *Skrivnosti rožnega venca* (33. vrtnico angl. *Thirty-third Rose*), naj bi sv. Dominik pridigal o rožnem vencu v okolici Carcassonna v južni Franciji. K njemu so pripeljali albižanskega heretika, ki naj bi bil obseden. Dominik ga je eksorciziral pred veliko množico (več kot 12.000 ljudi). Demoni so bili prisiljeni odgovarjati na njegova vprašanja. Najprej so priznali, da jih je v človeku **15.000**, ker je napadal oziroma zasmehoval petnajst skrivnosti rožnega venca. Prav tako so priznali, da Dominik z oznanjevanjem rožnega venca povzroča strah in grozo v peklu ter da ga sovražijo bolj kot kogarkoli drugega zaradi

duš, ki jih po njihovem mnenju rešuje z vdanostjo rožnemu vencu. Demoni so priznali tudi, da niso mogli preprečiti, da bi ta človek prišel do Dominika in da je bilo to storjeno v njihovo veliko zmedo. Dominik je nato položil rožni venec okoli vratu obsedenega človeka in vprašal demone: **»Katerega izmed vseh svetnikov v nebesih se najbolj bojite in kdo bi moral biti zato med ljudmi najbolj ljubljen in čaščen?«** Na to so demoni po pripovedi izbruhnili v tako strašne krike, da je veliko ljudi od strahu padlo na tla, ter so začeli jokati in stokati, da bi se izognili odgovoru. Dominik se njihovim prošnjam ni pustil ganiti. Rekel jim je, da jih ne bo nehal siliti, dokler ne odgovorijo na vprašanje. Demoni so nato dejali, da bodo odgovorili **na skrivaj, na uho**, ne pa pred množico. Dominik jim je ukazal, naj govorijo glasno, toda niso hoteli več spregovoriti. Takrat je Dominik pokleknil in molil: **»O preslavna Devica Marija, po moči svojega psalterja in rožnega venca prisili te sovražnike človeškega rodu, naj odgovorijo na moje vprašanje.«** Po pripovedi je takoj zatem iz ušes, nosnic in ust obsedenega človeka izbruhnil plamen. Ljudje so se prestrašili, vendar ogenj nikogar ni poškodoval. Tedaj so demoni zakričali naj jih ne muči več in se jih usmili. Dominik je ponovno pokleknil in prosil Marijo: **»O najvrednejša Mati Modrosti, ljudstvo je že poučeno, kako naj pravilno izgovarja tvoj**

pozdrav; za rešitev tukaj zbrane množice te prosim: prisili te svoje nasprotnike, naj tukaj javno izpovejo popolno in iskreno resnico.« Nato je Dominik zagledal Presveto Devico Marijo, obdano z množico angelov. V roki je imela zlato palico in z njo je udarila demona ter mu rekla: **»Odgovori mojemu služabniku Dominiku, kakor je prosil.«** Tedaj so demoni končno začeli govoriti in svojo prisiljeno izpoved začeli z besedami: **»O naša sovražnica! O naša poguba! O naša sovražnica! O naša gospodarica! O naša zmeda! Zakaj si prišla iz nebes, da nas tukaj tako mučiš?«** Nato jo imenujejo tisto, ki **»izpraznjuje pekel«** in kot mogočna priprošnjica prosi za grešnike, ter vzkliknejo, da so kljub svoji volji prisiljeni povedati vso resnico. Nadaljujejo: **»Poslušajte torej, kristjani. Ta Mati Kristusa je najmočnejša pri varovanju svojih služabnikov, da ne padejo v brezno našega pekla. Ona je tista, ki kakor sonce razprši temo vseh naših zank in zvijač; razkriva vse naše prevare in naredi vse naše skušnjave brez učinka. Prisiljeni smo priznati, da se nihče, ki vztraja v njeni sveti službi in pobožni vdanosti njej, ne pogubi skupaj z nami.«** Demoni nato priznajo, da se Marije bojijo **bolj kot vseh drugih svetnikov v nebesih skupaj** in da proti njenim zvestim služabnikom ne morejo doseči uspeha. Pravijo tudi, da so številni kristjani, ki jo pokličejo v trenutku smrti, rešeni

po njenem posredovanju. Nadaljujejo priznanje: **»Če tista Marietta ne bi nasprotovala našim načrtom in prizadevanjem ter jih zadrževala, bi že zdavnaj uničili vso Cerkev in povzročili, da bi vsi njeni stanovi in redovi odpadli od vere.«** In na koncu: **»Zdaj pa vam še bolj jasno in popolno, ker smo prisiljeni in primorani, pravimo: nihče, ki vztraja v molitvi njenega rožnega venca oziroma psalterja, ne bo deležen večnih peklenskih muk. Kajti svojim pobožnim služabnikom izprosi pravo kesanje, po katerem priznajo svoje grehe in od Boga prejmejo odpuščanje.«** Po tej izpovedi je sv. Dominik ukazal ljudstvu, naj zelo počasi in pobožno moli rožni venec. Ob vsaki Zdravamariji je iz telesa obsedenega človeka v podobi žarečega oglja izšlo približno sto demonov. Tako naj bi se po petnajstih desetkah iz človeka izgnalo vseh 15.000 demonov. Na koncu naj bi Marija, ki je bila za druge nevidna, zbrani množici podelila svoj blagoslov. Pri poved pravi, da je bil ta dogodek povod za spreobrnjenje velikega števila albižanov, ki so se nato pridružili bratovščini svetega rožnega venca.

Prvotni tradicionalni rožni venec je imel **15 skrivnosti**: 5 veselih, 5 žalostnih, 5 častitljivih. Te tri skupine so človeka vodile skozi: **učlovečenje → trpljenje → vstajenje in poveličanje**. Janez Pavel II. je opazil, da je med Jezusovim otroštvom in trpljenjem

nekoliko manjkal pomemben del njegovega zemeljskega življenja: **njegovo javno delovanje**. Zato je leta 2002 predlagal še **pet svetlih skrivnosti**, ki pravzaprav nadaljujejo tisto, kar je bilo pri Dominiku tako pomembno: **oznanjevanje Kristusa in voditi ljudi k spreobrnjenju**. Svetle skrivnosti se zelo naravno ujemajo z dominikansko karizmo oznanjevanja. S tem Janez Pavel II. naredi nekakšen most: Dominik → rožni venec → oznanjevanje → Kristus → nova evangelizacija. Ne gre samo za »pet novih desetk«, ampak za odgovor na vprašanje: **Kako naj danes še globlje gledamo Kristusa? Janez Pavel II odgovarja: Glej ga z Marijo**. Pojdi z njim skozi evangelij. Glej njegovo rojstvo. Glej njegovo javno delovanje. Glej njegovo trpljenje. Glej njegovo vstajenje. **Svetle skrivnosti** vsebujejo: 1. **Jezusov krst v Jordanu** (Oče razodene Sina in Jezus začne svoje javno poslanstvo); 2. **Jezus se razodene na svatbi v Kani** (Tukaj je Marija neposredno navzoča. Njene besede služabnikom so: **»Karkoli vam**

reče, storite.« Janez Pavel II. je prav te Marijine besede razumel kot neka-kšno **marijansko ozadje vseh svetlih skrivnosti.**); 3. **Jezus oznanja Božje kraljestvo in kliče k spreobrnjenju** (To je posebej zanimivo glede na zgodbo o Dominiku: **oznanjevanje, spreobrnjenje, vrnitev k Bogu.**); 4. **Jezusova spremenitev na gori Tabor** (Učenci za trenutek zagledajo Kristusovo slavo.); 5. **Postavitev evharistije** (Kristus podarja svoje telo in kri za odrešenje sveta.) Tako dobi rožni venec zelo lepo celoto: **Vesele skrivnosti** → *Jezus prihaja med nas*. **Svetle skrivnosti** → *Jezus se razodene in oznanja*. **Žalostne skrivnosti** → *Jezus trpi in daruje svoje življenje*. **Častitljive skrivnosti** → *Jezus vstane, je poveličan in pošlje Svetega Duha*. Janez Pavel II. je zato rekel, da naj bi rožni venec postal še bolj »**povzetek evangelija**« — človek gre pri molitvi skozi bistvene trenutke

Kristusovega življenja. V evangeliju pa pri Kani Marija reče: »**Karkoli vam reče, storite.**« Janez Pavel II. je prav to videl kot bistvo marijanske vloge pri svetlih skrivnostih: **Marija človeka ne zadržuje pri sebi, ampak ga usmerja h Kristusu**, kar je tudi bistvo rožnega venca in prav tu je Janez Pavel II. videl prostor za dopolnitev. **Janez Pavel II. je zato rožni venec opisoval kot šolo, v kateri se kristjan uči gledati Kristusov obraz skupaj z Marijo**. Škofovsko geslo svetega Janeza Pavla II. je torej brezčasno: »**Ves tvoj sem in vse moje je tvoje.**« Ta izraz je prevzel iz marijanske duhovnosti sv. Ludvika Marije Grigniona de Montforta, zlasti iz njegove *Popolne podaritve samega sebe Jezusu po Mariji*. »*Totus Tuus*« in rožni venec se praktično združita: Biti ves Marijin pomeni biti ves usmerjen h Kristusu.

Matija Mohar, bogoslovec

ŽUPNIJSKA CERKEV ROŽNOVENSKE MATERE BOŽJE

Tomišeljско cerkev lahko upravičeno imenujemo stara in kar preveč pozabljena božja pot.

Kdor ima srečo, da se v lepem jutru pelje po ižanskem in mu pogled zatava poti zahodu na vzpetino nad Barjem, ki je v megli, ko sonce obsveti cerkvico, ima občutek, da v življenju še ni videl česa tako lepega.

Božja pot Kraljice rožnega venca, ali kot so ji pravili prvi častilci, Marije

Tolažnice, sega daleč nazaj. Nihče pravzaprav ne ve, kdaj in zakaj naj bi se začelo božjepotništvo na ta kraj.

Valvasor jo v svoji Slavi vojvodine Kranjske že imenuje stara božja pot. V nekem starem urbarju naj bi bilo zapisano, da je v cerkvi, ki je bila prednica današnje, viselo zelo veliko zaobljubljenih podob in spominkov. Ti so pričali o uslišanjih, ki so se tu zgodila na priprošnjo Marije

Tolažnice. Najstarejša votivna slika med njimi naj bi imela letnico 1519.

O tej cerkvi je ohranjena v ljudskem izročilu tudi pripoved, da je bila večkrat obsijana z nenavadno in čudovito svetlobo. Z njo je hotel Bog pokazati, da si je sam izbral ta kraj.

Bleščeča zgodovina božjepotništva se je v Tomišlju začela z gradnjo novega svetišča. Domačinom so pomagali številni romarji, saj je bila prva polovica 18. stoletja zlata doba romanj pri nas. Za to cerkev je veliko prispeval tudi graščak, lastnik lškega turna Franc Sigmund Engelshaus, po zaobljubi pa jo je dal olepšati takratni župnik (1715 do 1742) na Igu, kamor je sodil Tomišelj, Mihael Omersa.

Janez Volčič piše v svoji knjigi Življenje preblazene Device in Matere Marije in njenega prečistega ženina svetega Jožefa takole: "Župnik Omersa je šel na Jezero (vas blizu Tomišlja) obhajati. Ko pa nazaj jaha mimo Tomišlja, se mu splaši konj ter ga verže s sedla. Obvisel je pa z eno nogo na stremenu in splašeni konj dirja z njim naprej. Strastno se derži sedla in v tej smertni nevarnosti kliče Marijo Tolažnico v Tomišlju na pomoč. In prečudno je bil rešen, nič žalega se mu ni zgodilo." V zahvalo je postal velik dobrotnik te cerkve. Sedanjo cerkev so sezidali po letu 1720 po zgledu Marijine cerkve v ljubljanskih Križankah. Razloček je le

pri zunanjščini, ta ima dva zvonika. Za desni zvonik pravijo, da je verjetno še od stare cerkve. Pročelje, ki naredi velik vtis, ko se človek po številnih stopnicah vzpenja k cerkvi, je baročno razgibano, a žal nima več poslikanega baročnega okrasja. Tudi notranjščino so večkrat predelovali. Svoje je naredila vlaga, saj je okrog veliko izvirov, ki privrejo na dan izpod kraške Rakitniške planote in Krima. V cerkvi so danes trije oltarji. V glavnem je lep kip Rožnovenske Marije z Jezusom v naročju. Stranska oltarja pa sta posvečena sv. Antonu in trpečemu Kristusu, kar še priča o baročni romarski tradiciji, saj so takrat radi premišljevali o Kristusovem trpljenju.

O starih romanjih k Mariji na Tomišelj je ohranjeno poročilo, ki pravi, da so sem na rožnovensko nedeljo v oktobru romali verniki iz ižanske, šmarske, škocjanske in trnovske župnije. Trnovčani in Šentjakobčani so se do Lip pripeljali s čolni. S seboj so

imeli svoj pevski zbor. V dolgi procesiji so odšli k cerkvi. Ob poti na Kurešček je prijetno tudi dandanes zaviti

sem, kjer se častita sv. Anton in Rožnovenska Kraljica.

Vir: <https://zupnija-tomiselj.rkc.si/>

MJG

— KAPELICA SVETEGA KRIŽA NA PIJAVI GORICI —

Kapelica svetega Križa stoji na travnatem pobočju ob cesti Pijava Gorica–Želimplje, do nje z glavne ceste vodi urejeno kamnito stopnišče. Kapelica je zaprtega tipa in ima pravokoten tloris z dvokapno streho, pročelje krasijo pilastri s kapiteli in profiliran venčni zidec pod streho. Osrednji del tvori polkrožno zaključena niša, zaprta s kovinsko zaščitno ograjo. Zunanje stene so pastelno obarvane, arhitekturni členi pa so poudarjeni z belo, kot je značilno za neoklasicistične fasade.

Kapelica je posvečena svetemu Križu, ki je tudi osrednji motiv v njeni notranjosti; nad zidanim oltarnim

delom je namreč na zadnjo steno pritrjeno leseno razpelo, ki naj bi izviralo iz druge polovice 19. stoletja. Trikotno čelo nad nišo je danes prazno, v preteklosti pa je bilo na tem mestu upodobljeno Božje oko.

Zaradi arhitekturnih značilnosti je umetnostni zgodovinar in raziskovalec znamenj na Slovenskem Marijan Zadnikar pijavško kapelico datiral v čas okoli leta 1800. V preteklosti je bila večkrat obnovljena, med prenovo leta 2003 pa so uredili nov dostop s kamnitim opornim zidom in stopnicami. Na dan povišanja svetega Križa, 14. septembra 2003, je ižanski župnik prenovljeno kapelico blagoslovil.

Znamenje je votivnega značaja, o čemer pričata dve podobni izročili: eno pravi, da so kapelico postavili Jeršinovi, ko se je njihov družinski član srečno vrnil iz vojske, drugo pa, da so znamenje postavili domačini, saj je nek fant pred odhodom v vojsko obljubil, da bo zgradil kapelico, če se vrne. Ker pa ni nikoli več prišel domov, so mu v spomin in v odpuščanje njegovih grehov znamenje postavili njegovi domači.

Nataša Ciber

PESEM V ČAST ZAVETNIKOMA CERKVE NA PIJAVI GORICI

»Sveti Simon, naš p'javški patron.
Prosi za nas, prosi za nas, Gospoda!
Sveti Juda, naš p'javški patron. Naše
težave nesi v višave, pred božji tron.
Amen, amen.«

Tako se glasi besedilo pesmi, s katero običajno že leta vstopamo v sveto mašo na Pijavi Gorici na žegnanjsko nedeljo.

Žegnanjska nedelja (ali praznik posvetitve cerkve) je pomensko sicer nedelja, ki je koledarsko najbližje dejanskemu datumu, ko je bila cerkev posvečena, če se za datum ne ve, pa je kot »žegnanjska« določena četrta nedelja v oktobru oziroma nedelja pred praznikom Vseh svetih. Kot tudi ponekod drugod, zlasti v osrednji Sloveniji, tudi na Pijavi Gorici žegnanje praznujemo v čast zavetnikov cerkve (patrocinij). Prvi zapis o izvedbi navedene skladbe na Pijavi Gorici lahko najdemo v organistovem dnevniku za žegnanjsko nedeljo 26. 10. 2003, torej zelo kmalu po ustanovitvi zbora v decembru leta 2000, predvidevamo pa lahko, da so jo morda pevci zapeli tudi že ob prejšnjih elektronskih orglah leto ali dve prej. Sam sem pevski zbor ob izvedbi te pesmi prvič spremljal ob nastopu službe organista prav na svoj godovni dan leta 2006. Za sabo sem imel le dva ducata igranj pri svetih mašah, in spomnim

se, kako prizadevno sem členil in vadi vsak del te skladbe v Es-duru, da bi zazvenela čim lepše. Čeprav se zaradi kratkega besedila zdi enostavna, pa ima skladba nekaj mest z različnimi vstopi (alt, tenor) in (odseki) samostojnih melodij z lastnim ritmom in besedilom. Kontrapunktično zasnovo dopolnjuje in zaključuje plagalna kadenca »Amen, amen.«, ki jo prične alt, v nadaljevanju vsi glasovi skupaj oblikujejo subdominantni akord, pri čemer altovski glas z osminkami in četrtrinkami ustvari melodično gibanje ter prehodne tone, zadnji takt pa prinese pričakovano razrešitev v toniki in s tem prepoznaven himnični zaključek. Izvedba zato, posebno v majhni cerkvi, kot je pijavška, zahteva kar nekaj vaje in pozornost pri prav vsaki izvedbi.

Spominjam se tudi, da sem že v prvih letih izraz »farni« kar na pevskih vajah spremenil v »p'javški« in tako besedilo tesneje povezal s Pijavo Gorico ob hkratnem upoštevanju, da ne gre za župnijo. Pevci so novo »pridobitev« takoj posvojili, saj se kot nalašč sklada z lokalnim govorom. Ker pa je vedno čas za spremembe na bolje (in sem tudi 20 let starejši), bi danes opustil apostrofiranje in prejšnji izraz »p'javški« nadomestil s slovnično pravilnejšim »pijavški«, četudi bi bilo zaradi dodatnega zloga

potrebno četrtnko cepiti v dve novi osminki.

Avtorstvo pesmi, ki jo v »slovesnem« slogu izvajamo na žegnanjsko nedeljo na Pijavi Gorici, je pripisano Franju Luževiču. Do zdaj se je poskus, da bi imeli za pijavško žegnanje še drugo prazniku primerno pesem, zgodil le na žegnanjsko nedeljo leta 2008, ko smo zapeli pesem Damijana Kurenta. Avtor, ki je deloval na Črnučah, kjer sta (v ljubljanski regiji, poleg pokopališke cerkve na Viču in župnijske cerkve na Rudniku) prav tako zavetnika sv. Simon in Juda Tadej, je pripravil dosti bolj namensko besedilo: »mučenca, v trpljenju in veri kovana, apostola, varuha cerkvi sta tej in božjemu ljudstvu vodnika dana; svetnika dva, prijatelja Gospodova...«, vendar pa se ta skladba na Pijavi Gorici med pevci tedaj ni prijela.

Še danes tako himnično zadoni Luževičeva melodija, za katero ne vem, kako se je znašla na pijavškem koru. Franjo Luževič (1903 – 1981) je bil pevski pedagog, pevovodja, skladatelj in organist, ki je deloval na domačih Teharjah in kasneje na Ptuj, prvo glasbeno izobrazbo pa je pridobil v Celju. V koraku s časom – z nekaj brskanja po spletu in nekaj sklepanja

predvidevam, da gre za prepesnitev pesmi, ki jo kot Luževičevo navaja na svoji spletni strani celjska stolna župnija sv. Danijela. Temu pritruje tudi naše notno gradivo, kjer je v drugem taktu ohranjena četrtnka s piko za dodatni zlog (»Da-ni-jel«, medtem ko pri nas zadoščata dve polovinki »Si-mon«, »Ju-da«). Morda kdaj to predvidevanje preverim pod korom celjske stolnice, ali pa mi kdo sporoči, kako je s tem v knežjem mestu. Notno gradivo tudi sicer v opombi navaja, da je besedilo primerno tudi za druge svetnike: sv. Mihael, sv. Frančišek, sv. Peter in druge.

Kot bi natančno sledili navedeni opombi, so zato pijavški pevci besedilo pesmi spontano prepesnili v čast sv. Gregorju še za žegnanjsko nedeljo na Dobravici, kjer so doslej večkrat gostovali. Nekajkrat so se jim tako na Dobravici kot tudi na Pijavi Gorici ob tej pesmi spontano pridružili tudi ižanski pevci.

Naj velja povabilo, da pri pijavški žegnanjski slovesnosti po nekajletnem premoru cerkveni pevci z obeh korov združimo moči tudi pri opisani praznični pesmi na žegnanjsko nedeljo, ki bo letos 25. oktobra.

Simon Hočevar

ŽEGANANJE V IŠKI

Na lepo sončno nedeljo, prvo v mesecu septembru, smo imeli

žegnanje v naši cerkvi svete Jedrt v Iški. Gospod župnik Janez Pavel

in bogoslovec Matija Mohar sta se do cerkvice slovesno pripeljala s kočijo. Zbrani vaščani in ostali farani smo napolnili cerkev, ker pa je cerkev majhna, jih je kar nekaj ostalo pri maši zunaj cerkvice. Po nedeljski hrani za dušo je sledilo še druženje in hrana za naše želodčke. Kar dolgo smo se zadržali pred cerkvijo. Takih prilik, da bi se vaščani zbrali in v miru pokramljali, ni veliko, zato jih je vredno izkoristiti in še naprej gojiti.

Cilka Strle

ŽEGNANJE NA SARKEM

V nedeljo, 20. septembra, smo praznovali žegnanje v cerkvi sv. Ruperta, ki ima god v četrtek 24. septembra, ko je bila tudi zadnja letošnja sveta maša v tej ižanski podružnici. Bogoslužje je daroval g. župnik Janez Pavel Šuštar. Za praznično vzdušje ob ljudskem petju pa je z glasbeno

spremljavo na klaviaturi poskrbel ga. Brigita Lenarčič. Po slovesnosti smo se v sproščenem druženju ob dobrotah vaških gospodinj poklepetali in v lepem sončnem vremenu preživeli prijetno dopoldne.

Marko Malavašič

ŽEGNANJE V IŠKI VASI

V nedeljo, 27. septembra 2026, je bilo v Iški vasi tradicionalno žegnanje. V svečano okrašeni cerkvi svetega Mihaela se je pri sveti maši zbralo lepo število vaščanov. Mašo je vodil gospod župnik Janez Pavel Šuštar.

Sveti Mihael nadangel, ki mu je posvečena naša cerkev, v krščanskem izročilu predstavlja pogum, moč in varstvo. Njegova podoba nas spominja na pomen vztrajnosti, dobrega in

medsebojne povezanosti. Tudi nedeljsko berilo nas je nagovorilo z mislijo, naj ne gledamo le nase, temveč tudi na druge ter drug drugega sprejemamo s ponižnostjo in spoštovanjem.

Po maši je sledilo tradicionalno druženje ob sladkih dobrotah in pijači. V prijetnem vzdušju smo skupaj preživeli nedeljsko dopoldne ter tako tudi letos ohranili tradicijo žegnanja v Iški vasi.

Ana Žagar

DEKANIJSKO SREČANJE MINISTRANTOV

V soboto, 26. septembra 2026, smo se ministranti zbrali na dekanijskem srečanju v župniji Ljubljana–Rakovnik. Srečanje smo začeli ob 9. uri začeli z molitvijo v kapeli in se priporočili Bogu za prijeten dan, nova prijateljstva in dobro sodelovanje.

Nato smo se pomerili v ministrantskem kvizu. Letošnje teme so bile sveti Frančišek Asiški, Božji služabnik Anton Vovk in slovenske škofije. Ob preverjanju znanja smo ministranti pokazali, kaj smo se naučili, naša župnija pa je dosegla lepo **3. mesto**.

Po kosilu se je nadaljevalo na nogometnem igrišču. V napetih tekmah

so se ministranti pomerili na turnirju, naša ekipa pa je tudi tam osvojila **3. mesto**.

Srečanje nam je poleg tekmovanja ponudilo priložnost za druženje, sodelovanje in veselje ob skupni službi pri oltarju.

STIČNA MLADIH 2026: VŽGI SRCE!

Kot vsako leto smo se tudi letos z mladinsko skupino odpravili na Stično mladih. Letošnje geslo je bilo: Vžgi srce. Na njej se je zbralo več kot 5.600 mladih. Zavetnik letošnje Stične pa je bil sv. Janez Pavel II. Na začetku smo skupaj darovali sveto mašo na prostem. Kmalu potem je sledil športni turnir za tiste bolj športno navdušene in pa delavnice, ki so se letos našale predvsem na temo ljubezni in medsebojnih odnosov. Predavali so slovenski in tudi tuji predavatelji. Mogoče je bilo prisluhniti p. Gregory Pinu, ki je govoril o vprašanju, če naš govor lahko spremeni naše odnose. Kmalu po drugem krogu delavnic pa

je že sledil večerni slavlilni koncert. V mnogih mladih srcih se je vžgal plamen ljubezni in upanja, ko smo skupaj slavili Boga. Po koncertu pa smo nazaj odpravili s Stična vlakom. Bili smo utrujeni, ampak hkrati polni novih spoznanj, miru predvsem pa gorečih src.

Ana Brkovič

VABILO NA KATEHUMENAT IN VEROUK ZA ODRASLE

Tudi letos bo v naši župniji potekal katehumenat in verouk za odrasle, kjer bomo skupaj poglobljali svoje poznavanje vere ter odkrivali, kako nam Bog govori v našem življenju. Dobrodošli so vsi, ki bi radi bolje spoznali krščansko vero, obnovili svoje

znanje ali se ob vprašanjih vere pogovarjali v prijetni skupini.

Prvo srečanje bo v **sredo, 30. septembra, ob 19.30 v učilnici v župnišću**. Nato se bomo srečevali **vsakih štirinajst dni**. Letos bomo premišljevali o sedmih Jezusovih znamenjih v Janezovem evangeliju ter o sedmih zakramentih Cerkve.

Vabljeni, da se nam pridružite in s seboj povabite tudi koga, ki ga takšna srečanja zanimajo ali bi rad prejel zakrament krsta, birme in obhajila. Dobrodošli!

Janez Pavel Šuštar, župnik

Z OKTOBROM ZNOVA SREČANJA

MOLITVENE SKUPINE NA GOLEM IN NA IGU

Po štirih mesecih se bo v torek, 6. oktobra 2026, ob 20h v zakristiji cerkve sv. Marjete na Golem ponovno srečala molitvena skupina.

Prav tako bo po enoletnem premoru ponovno začela delovati molitvena skupina na Igu. Prvo srečanje bo v ponedeljek, 5. oktobra, ob 18. uri v župnišču.

Dovolj je prostora in veseli bomo, če se nam še kdo pridruži. Zato toplo povabljeni, da skupaj izpostavimo molitvene namene, molimo rožni venec in litanije Matere Božje ter na koncu zapojemo katero od Marijinih pesmi.

Molitvena skupina

»RIM 2026«

ROMANJE ŽUPNIJE IG

PREDVIDEN PROGRAM:

Odhod z Iga v četrtek, 22. 10. 2026 ob 22.00. Nočna vožnja skozi Italijo mimo Benetk, Bologne, Firenc, Assisija, Orvieta ...

1. dan (petek, 23. 10. 2026): Antični in srednjeveški Rim

Zjutraj prihod v Rim.

San Giovanni in Laterano s krstilnico, (25 minut (1,6 km) hoje do Koloseja).

San Clemente (scavi).

Čas za kosilo in prosti čas.

Kolosej (ogled od znotraj) in Konstantinov slavolok. Palatin in Forum Romanum (samo od zunaj).

Sprehod mimo cesarskih forumov, Trajanovih tržnic, Trajanovega stebra, Beneškega trga (Piazza Venezia), Kapitola in Marcelovega gledališča.

Sv. maša in večerja v Sloveniku.

2. dan (sobota, 24. 10.): Starokrščanski Rim in rimske znamenitosti

Cerkev sv. Pavla zunaj obzidja (S. Paolo fuori le Mura),

ob 9.00 ali 10.00 sv. maša

Vožnja (20 minut).

Sebastijanove katakombe.

Sprehod po Apijski cesti (Via Appia).

Odhod v središče Rima, (20 minut vožnje do npr. Piazza Venezia).

Čas za kosilo in prosti čas.

Popoldne ogled Vatikanskih muzejev s Sikstinsko kapelo.

Po ogledu muzejev sprehod ob vatikanskem obzidju do Angelskega gradu ob reki Tiberi.

3. dan (nedelja, 25. 10.): Vatikan

6.40 prihod pred baziliko (bazilika se odpre ob 7.00).

7.15–8.00 sv. maša (skupaj z župnijo Koseze).

8.00–12.00 čas za ogled bazilike, vzpon na kupolo (na strehi se lahko dobi kavo, rogljiček).

Prispevek romanja v Rim je **380€** (prevoz, nočitve z zajtrkom in večerjo, vstopnine). S seboj imejte primerna oblačila, primerno obutev (hoje po mestu je kar nekaj). Kosila čez dan so v lastni režiji v prostem času. Prispevek poravnate v župnijski pisarni pred odhodom.

12.00 Angelus na trgu.

Čas za kosilo in prosti čas.

Popoldne ogled Fontane di Trevi, Kvirinala in Španskega trga (Piazza di Spagna) s Španskimi stopnicami.

4. dan (ponedeljek, 26. 10.)

sv. Marija Snežna (Santa Maria Maggiore), kjer je pokopan papež Frančišek.

Sv. maša ob 9.45 (skupaj z župnijo Koseze)

sv. Peter v vezeh/San Pietro in Vin-

coli z znamenitim Michelangelovim Mojzesom

Čas za kosilo in prosti čas.

Popoldne Piazza Navona, Pantheon, Santa Maria Sopra Minerva, morda tudi San Ignacio in Il Gesù, po zgledu katere je nastala tudi ljubljanska stolnica.

Ob **21.00** odhod domov. Nočna vožnja. V torek, 27. 10., zjutraj prihod na Ig.

KAJ TAKO DIŠI IZ ŽUPNIJSKE KUHINJE

Pica polžki, slasten prigrizek, ki ga pripravimo zelo hitro. Je tudi rešitev za goste, ki nas presenetijo nenapovedano in ga lahko prilagodimo za različne okuse.

Sestavine: listnato testo, pica šunka ali kuhan pršut, riban sir, kečap, začimbe za pico, stepeno jajce.

Postopek: Listnato testo odvijemo, namažemo s kečapom, nanj položimo rezine šunke ali kuhanega pršuta ter posujemo z ribanim sirom in začimbami.

Testo zvijemo v rulado in ga narežemo na 2 cm široke koščke. Premažemo s stepenim jajcem. Damo peč na peki papir na 180 stopinj Celzija za 15 do 20 minut, dokler se ne zapečejo lepo rjavo.

Najboljši so, če jih postrežemo, ko so še topli s kečapom ali tatarsko omako za prilogo.

Bog žegnaj!

Lojzka Petek, župnijska gospodinja

ZAHVALA DOBROTNIKOM

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrotnikom, ki ob pogrebih sorodnikov, prijateljev in znancev, svoj dar namenite ljudem v stiski in podpirate naše delo. Hvala tudi vsem dobrotnikom, ki nam kakorkoli pomagata in s tem pripomorete k lajšanju tisk ljudem. Dobri Bog naj poplača vašo dobroto. *Župnijska Karitas lg*

INFORMACIJA

Tudi letos bomo izvedli dobrodelno akcijo **Manjša sveča, za sočloveka sreča**, ki je namenjena zbiranju prostovoljnih prispevkov za ljudi v stiski. Za sveče zbiramo prostovoljne prispevke za ljudi v stiski (ti so lahko 2,00 EUR ali več, kolikor so darovalci pripravljeni prispevati) oziroma za dobrodelne akcije Župnijske Karitas. Pomembno je naše sporočilo: **Manj sveč in manjše sveče**, da varujemo okolje, privarčevana sredstva pa namenimo ljudem v stiski.

Sveče bodo na voljo v cerkvi na Igu ob nedeljah po sv. maši ob 8. in 10. uri ter v župnišču. Na voljo bodo tudi v cerkvi na Golem in Pijavi gorici.

Iskrena hvala vsem, ki boste podprli našo akcijo in nam pomagali.

NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA POMOČ LJUDEM V STISKI NAŠI ŽUPNIJSKI KARITAS

Vsi, ki želite pomagati ljudem v stiski, lahko namenite del dohodnine naši Župnijski Karitas. Obrazec, ki ga izpolnite, je na voljo v cerkvi ali župnišču. Za vse dodatne informacije se lahko oglasite v prostorih župnišča Ig vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure. Vsem, ki ste se že odločili in vsem, ki še boste sprejeli odločitev za namenitev dela dohodnine za lajšanje stisk ljudem v naši ŽK, iskrena hvala.

Župnijska Karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.

TRANSAKCIJSKI RAČUN ŽUPNIJSKE KARITAS IG, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski: **SI56 0209 8026 0579 946** (NLB, d.d.).

DOGODKI PRED NAMI

- **1. oktober** – sv. Terezija Deteta Jezusa, začetek meseca rožnega venca. Rožni venec bomo skupaj molili pol ure pred vsako sveto mašo.
- **2. oktober** – prvi petek v mesecu. Dopoldne bom obiskal bolnike in starejše na domu. Če kdo za koga

ve, oz. če bi še kdo želel obisk duhovnika na domu, naj to sporoči v župnijsko pisarno. Zvečer bo ob 18.30 izpostavitve Najsvetejšega in posvetitev Jezusovemu srcu.

- **3. oktober** – prva sobota v mesecu. Zjutraj bo ob 7.30 izpostavitve Najsvetejšega in posvetitev Marijinemu Brezmadežnemu srcu. Vabljeni tudi na pobožnost prvega petka in sobote na Kureščku.
- **4. oktober** – 27. nedelja med letom - rožnovenska nedelja, začetek tedna za življenje, prva nedelja v mesecu, ko je nabirka pri

svetih mašah namenjena ureditvi okolice cerkve.

- **7. oktober** – Rožnovenska Mati Božja

- **10. oktober** - v Ljubljani bo potekal Pohod za življenje. Zbiranje se začne ob 9.30 na Prešernovem trgu v Ljubljani.
- **11. oktober** – 28. nedelja med letom.

- **18. oktober** – 29. nedelja med letom - misijonska nedelja.
- **22. – 27. oktober** – župnijsko romanje v Rim; več informacij si lahko preberete v Naši župniji.
- **25. oktober** – 30. nedelja med letom. Zadnjo nedeljo v oktobru premaknemo ure nazaj na sončno uro, ali drugače, na zimski čas. Urnik

svetih maš v zimskem času ostaja enak. To nedeljo bo žegnanje na Pijavi Gorici. Sveta maša bo kot vsako nedeljo ob 8.30. Lepo vabljeni k sv. Simonu in Judu Tadeju.

- **28. oktober** – sv. Simon in Juda Tadej, apostola in zavetnika cerkve na Pijavi Gorici. Sveta maša bo zato tam ob 19.00, na Igu svete maše ne bo.
- **1. november** – zapovedani praznik Vseh svetih. Maše bodo po nedeljskem razporedu. Po maši na Golem bo blagoslov na pokopališču. Na Igu bo sveta maša v župnijski cerkvi tudi popoldne ob 14.00, po njej pa molitve za rajne na pokopališču. Na Kureščku bo ob 14.30 molitev na pokopališču, sledi sv. maša v cerkvi ob 15.00. Na vseh svetih dan lepo vabljeni, da molimo vse dele rožnega venca. Vabljeni, da se nam pridružite ob 17.00 v župnijski cerkvi na Igu.
- **2. november** - Spomin vseh vernih rajnih ali dan vernih duš. Svete maše po naslednjem razporedu:
7.00 – sveta maša na pokopališču na Igu,
18.00 – sveta maša v župnijski cerkvi na Golem,
19.00 – žegnanje na Igu; maša za dušnica (Requiem).
 Številne svete maše naj nam bodo v spodbudo, da z udeležbo in pobožnostjo namenimo pokojnim svojo pomoč tudi s pridobljenim odpustom.

Bralci na Igu - ob 8,00:

Helena Bevc in Blaž Jamnik	4.10.	6.12.	17.1.
Nataša in Boštjan Šteblaj	11.10.	13.12.	24.1.
Valentina Kovačič in Andreja Podržaj Modic	18.10.	20.12.	31.1.
Irena Uršič in Mateja Jere Grmek	25.10.	24.12.-24.00	7.2.
Rok in Zinka Štefančič	1.11.	25.12.	14.2.
Barbara in Tadej Jamnik	1.11.ob 14,00	26.12.	21.2.
Franc Orhini in Veronika Čuden	8.11.	27.12.	28.2.
Marjana Jamnik in Jernej Smole	15.11.	1.01.2027	7.3.
Tončka Jeraj in Milanka Debevec	22.11.	3.1.	14.3.
Bernarda in Robi Selan	29.11.	10.1.	21.3.

Bralci na Igu - ob 10,00:

Ana in Leon Brkovič	4.10.	15.11.	24.12.-18.00	17.1.
Marija Poljanec in Benjamin Grad	11.10.	22.11.	25.12.	24.1.
Ana Černič in Jakob Merzel	18.10.	29.11.	27.12.	31.1.
Andreja in Roman Zdravje	25.10.	6.12.	1.01.2027	7.2.
Marinka Završnik in Vlasta Merzel	1.11.	13.12.	3.1.	14.2.
Mateja Uršič in Jernej Topolovec	8.11.	20.12.	10.1.	21.2.

Bralci na Pijavi Gorici:

Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar	4.10.	29.11.	10.1.
Andreja Mehle in Ernest Mrvar	11.10.	6.12.	17.1.
Veronika Globokar in Tomaž Šerjak	18.10.	13.12.	24.1.
Anže Globokar in Olga Urbar	25.10.	20.12.	31.1.
Katarina Hočevar in Jelka Janež Tavčar	1.11.	25.12.	7.2.
Andreja Mehle in Ernest Mrvar	8.11.	27.12.	14.2.
Veronika Globokar in Tomaž Šerjak	15.11.	1.01.2027	21.2.
Anže Globokar in Olga Urbar	22.11.	3.1.	28.2.

ČIŠČENJE ŽUPNIJSKE CERKVE NA IGU

5. SKUPINA (Podržajevi)	27.9.	1.11.	13.12.	17.1.
8. SKUPINA (Staje)	4.10.	15.11.	20.12.	24.1.
1. SKUPINA (Matena - Iška Loka)	11.10.	22.11.	27.12.	31.1.
2. SKUPINA	18.10.	29.11.	3.1.	7.2.
4. SKUPINA	25.10.	6.12.	10.1.	14.2.
VSE SKUPINE	11.11. ob 9,00			

Župnija Ig

Prijave so odprte
do konca oktobra.

Odkrij lepote Koreje in Japonske

Pridruži se nam na
Svetovnem dnevu mladih
2027

Tokijo → Kyoto → Osaka → Hirošima →
Seul → Busan

packages

Romanje

Od 16 do 30 let

Od 24. 7. do 10. 8.

Prijavi se zdaj!

janez.pavel.sustar@gmail.com
040 986 744
Župnišče med uradnimi urami

Spremljevalec je obvezen do vključno 18. leta. Če ga
nimaš in bi šel zraven, se pozanimaj pri župniku.

Naslednja številka Naše župnije izide 25. oktobra. Prispevke za objavo v
glasilu pošljite najkasneje do nedelje, 18. oktobra, na elektronski naslov:
nasa.zupnija@gmail.com.

ŽUPNIJA V ZADNJEM MESECU

SVETI KRST STA PREJELA:

- Gabriela Štefančič, ki z očetom Lukom in mamo Katjo Štefančič biva na Visokem;
- Oskar Požar, ki z očetom Gregorjem in mamo Matejo Rola Požar biva v Škriljah;

ZAKRAMENT SVETEGA ZAKONA SO SI PODELILI:

- Žan Drnovšek in Patricija Ramšak na Igu
- Aljaž Iskra in Zala Kač na Kureščku
- Grega Hribar in Ekatarina Hribar na Kureščku

SPOVEDOVANJE

Priložnost za sveto spoved je na Igu pred vsako sveto mašo. Po dogovoru lahko tudi na podružnicah. Redno je na razpolago tuji spovednik iz Tomišlja vsako prvo nedeljo v mesecu pred in med jutranjo sveto mašo.

Radi izkoristimo priložnost za sveto spoved.

URADNE URE V ŽUPNIJI IG

TOREK: 9.00 - 10.00

ČETRTEK: 17.00 - 18.00

PETEK: 17.00 - 18.00

DUHOVNIKA DOBITE TUDI PO VSAKI SVETI MAŠI

ali po dogovoru na spodnjih telefonih:

telefon – župnijska pisarna **01/420 25 50**

župr. Janez Pavel Šuštar – GSM **040/986 744**

dhp. Anton Košir – **040/263 547**

Dobrodošli tudi ob drugem času, kadar smo prosti.

Hvaležni vam bomo, če nas od 12h do 14h ne boste motili, izjema so nujni slučaji.

Izdaja: Župnijski urad Ig | Odgovarja: Janez Pavel Šuštar, župr. | Tisk: Salve, d.o.o. Ljubljana

ŽUPNIJA SV. MARTINA, IG, TROŠTOVA 12, 1292 IG

TELEFON: 01/420 2550

DAVČNA ŠTEVILKA: 44520751

TRR PRI NLB: 02058 0253 776 095

E-NASLOV: ZUPNIJA.IG@RKC.SI

WWW.ZUPNIJA-IG.RKC.SI

